

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

559. An, & qualiter Beneficiatus teneatur solvere pensiones decursas
inexactus Pensionario mortuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Respondeo, responsione pendere ex eo, an ipse particularis obligatus fuisset illos tres annos elapsos solvere, si ei presentata fuissent dicta litera in fine tertii anni. Ad quod affirmative responderet Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 7. n. 2. 4. teneri illum in conscientia ad hoc; ed quod clausula in literis apponi solita: postquam tibi litera presentata fuerint, non suspendat obligationem, sed solutionem tantum & actionem; quapropter tenebitur successor pensiones illas insolutas solvere, intellige obligatione illa subsidiaria, si heredes defuncti non sunt solvendo.

Quæstio 559. An, & qualiter beneficiatus teneatur solvere pensiones decuras inexatas pensionario mortuo?

Respondeo primum: Camerales praetendere, & de facto practicare, ut ad instar fructuum inexactorum beneficii, pensiones quoque non exactæ à pensionario defuncto cedant sub spolio, & spectent ad Cameram, refert Card. de Luc. de pens. d. 28. n. 3. Verum quidquid sit de hoc,

2. Respondeo secundum: Quamvis pensio extinguitur morte pensionarii, & non transmittatur actio ad heredes pensionarii ad pensiones non decuras exigendas impostorum; quamvis etiam fructus beneficiorum non exacti non transeant ad heredes ex testamento vel ab intestato, sed hi remaneant in dominio Ecclesie, ut Tond. q. 99. benef. p. 1. 22. n. 2. pensiones tamen non exactæ ad heredes transeunt, & eis debentur, facienda que est inter eas & fructus beneficii hac in parte differentia. Tond. loc. cit. citans Mareschot l. 2. var. resol. 6. 2. & Gig. de pens. q. 52. Eridem supponit Lott. l. 1. q. 44. n. 16. ubi, quod transmittatur actio ad heredes pensionarii pro rata fructuum perceptorum, ut quæst. seq.

Quæstio 560. An, & cui beneficiatus teneatur solvere pensiones, pensionario mortuo ante maturitatem termini, seu antequam adveniat dies pensionis solvenda?

Respondeo: Solvenda per beneficiatum hereditibus pensionarii, vel alteri, qui in hoc succedit, non præcisè pro rata temporis, quo vivit pensionarius, sed pro rata fructuum, tempore, quo vivit pensionarius, perceptorum per beneficiatum ad instar simplicis usufructus; ita ut, si pensio fuerit imposita tam super fructibus quam distributionibus, attendi debet quantum de fructibus perceptum, vel propter illorum maturitatem percipere debuerit, aut poruerit possessor beneficii onerari pensione; similiter & quantum ex aliis emolumentis & distributionibus, super quibus pensio imposta est & ad ratam, & proportionem illorum pensio hereditibus pensionarii sit adjudicanda, nulla interim habita ratione seu curato ordine terminorum, quibus solvenda pensio, & an unus dici debeat anticipatus, alter posticipatus, cum, quod illi statui solent, concernat solum commoditatem titularis, commodiorēque, ut inquit Card. de Luc. mox citando loc. solutionem, tam respectivè titularis quam pensionarii, ut nimirum, secundum exigere possit pensionis partem, antequam fructus colligantur, iste alteram partem non teneatur solvere, nisi post fructus jam collectos, intellige, naturales. Unde si mortuus pensionarius eo tempore, quo possessor beneficii gra-

vati pensione perceperat jam omnes seu integros fructus, seu unius anni recollectionem, integra pensio debeatur hereditibus defuncti, v. g. si pensio reservata seu constituta 10. Maji, & pensionarius mortuus 25. Octob. quo jam recollecti fructus omnes in aliqua regione, debeatur ejus hereditibus totius anni pensio, & sic quoque integer terminus solvendus erat festo Nativitatis Domini. sic econtra (quem casum affert Tond. loc. paulò post citando, n. 7.) si pensio reservata, v. g. 25. Octob. quo jam vindemia collecta, & pensionarius mortuus, v. g. 3. Julii, quo necdum collecta messis, non debetur hereditibus pensio, nisi pro rata fructuum perceptorum a die 25. Octob. ad 3. Julii (supponuntur enim alii anni præteriti terminati illa 25. Octob. jam soluti) quo erit admodum exigua quantitas, dum fructus, super quibus imposita pensio, consistenter tantum in frumento & vino; si vero beneficium gravatum haberet quoque fructus aliquos civiles, puta locagia xidium &c. & ex his perceptum interea, pro rata hujus perceptionis a 25. Octob. ad 3. Julii debetur portio pensionis hereditibus. Ita tenent Tond. q. 99. benef. p. 1. c. 22. n. 7. citans Caccialup. de pens. q. 25. Tusc. lit. P. conclus. 267. nu. 8. & 9. Monald. cons. 107. per tot. &c. ac dicens, hanc sententiam sequendam; cum eam tandem post longum examen fecuta fuerit Rota apud Durand. decis. 448. per tot. Idem Ventrigl. ro. 2. annot. II. §. 3. nu. 8. citans Ricc. in pr. p. 3. resol. 268. n. 1. & 2. Bellet. disq. cleric. p. 1. tit. de bon. clericor. §. 18. postquam idem Ventrigl. n. 7. premisset, idem esse, dum beneficiatus quoque mortuus est, nempe tuac pensionem solvendam ab hereditibus defuncti titularis pro rata fructuum perceptorum, nempe tum à dictis hereditibus, tum a successore hereditibus defuncti pensionarii. Item Lott. l. 1. q. 44. num. 16. Card. de Luc. de pens. d. 28. num. 2. dicens hanc esse veriorem, & in Curia & in rota receptam. contra Rebuff. de pacif. poss. n. 146. alias 150. apud Garc. p. 2. c. 1. n. 106. tenentem, moriente pensionario post principium anni (intellige anni pensionarii) pensionem integrè pro illo anno transfire ad heredes, quam sententiam ait Garcias in nulla apud Rotam consideratione fuisse, & usum esse in contrarium. Item contra Gamb. de pot. leg. l. 6. q. 24. apud Garc. loc. cit. n. 110. docentem, quod pensio non soluta non transmititur ad heredes pensionarii, etiam si dies pensionis solvenda advenisset, immo etiam si fructus essent percepti; ed quod si tempore mortis pensionarii adhuc existent, & non est de iis dispositum, remaneant successori in beneficio, non hereditibus defuncti. Item contra Nav. in Apolog. de redditib. Eccles. q. 2. credentem, quod in hoc casu nihil debeatur per titularem, apud Card. de Luc. loc. cit. quod idem tenere videtur Barb. in l. divitio. ff. solut. matrim. p. 2. nu. 3. usque ad 44. & Castel. de nsuf. c. 79. n. 17. apud Tond. loc. cit. n. 3. dum tradunt, solos terminos maturatos transmitti ad heredes pensionarii, v. g. ut si pensio statuta in Novemb. solvenda feso Nativitatis Christi, & S. Joannis, pensionarius moriatur in Februar. solus terminus decursus in feso Nativitatis Christi solvendus sit dictis hereditibus, & nihil ex alio termino jam inchoato. Item contra Covar. l. 1. var. c. 15. apud Eund. Card. de Luc. & Garc. p. 2. c. 1. n. 105. ad 125. maximè n. 120 tenentes, id regulandum, non à qualitate & quantitate fructuum perceptorum, sed à suppuratione temporis, mensum nimi-

rum